

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Foketinget angaaende mindrebemidlede Forsyning med Tekstilvarer.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 3377).

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Petra Petersen): Det Forslag til Beslutning, jeg paa min Gruppes Vegne skal forelægge, gaar ud paa at lade Fortrinsretten til Indkøb af Tekstilvarer for Personer med Indtægt som fastsat for Medlemsskab i statsanerkendte Sygekasser gælde til den 31. December 1946.

Da Krigen og Besættelsen satte ind- og Varetilførslerne svigtede, ventede Befolkningen med Rette, at Regeringen vilde foretage en Rationering af de forhaanden-værende Lagre af Tøj. Erfaring for Rationering havde man jo fra forrige Verdenskrig. Det skete imidlertid ikke. Arbejderne havde ikke Penge til at foretage Indkøb af Tøj paa længere Sigt. Lønningerne blev forringet, og de daarligst stillede fik ingen Andel i de Tøjlagre, der ved Krigen Udbrud fandtes her i Landet. Den daarligst stillede Del af Befolkningen har heller ikke haft Reserver at slide paa, de har under hele Besættelsen maattet købe de dyre og daarlige Erstatningsvarer og har for manges Vedkommende manglet selv de mest nødvendige Beklædningsgenstande. Det var derfor med Glæde, man hilste Bestemmelsen om, at denne den daarligst stillede Gruppe af Befolkningen fik Fortrinsret til Indkøb af Tekstilvarer. Men som Forsyningssituationen ligger, er der ikke Dækning for Tekstilmærkerne inden for de 3 Maaneder, Bestemmelsen gælder. Bestemmelsen traadte i Kraft den 20. Februar, og saavel i København som i Provinsen var Varerne udsolgt fra Butikkerne i Løbet af faa Timer. Vi vil derfor fra mit Partis Side foreslaa en Forlængelse af Fortrinsretten til Indkøb af Tekstilvarer til 31. December 1946 for den Gruppe af Samfundsborgere, som Bestemmelsen gælder. Jeg er klar over, at der lige over Sygekassegrænsen er en Gruppe af Medborgere, som ogsaa trænger til Tøj, men et Sted skal Grænsen trækkes, og det maa blive de daarligst stillede, der faar først. Forlængelse af Bestemmelsen vil give de mindrebemidlede Lejlighed til i Løbet af Sommeren at forsyne sig med de Tekstilvarer, som vi maa haabe kommer frem i

den kommende Tid. I Dag er der ingen Dækning for Mærkerne, og kun en ganske lille Del af dem, der har Tekstilmærker, har faaet Tøj paa deres Mærker. For den Del af Befolkningen, der ikke kan komme i Betragtning ved Uddeling af Tekstilmærker, er der jo ogsaa stadig Varer fremme, som kan købes uden Mærker.

Jeg vil derfor paa Forslagsstillerne og den kommunistiske Gruppes Vegne anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har nu omtalt det Forslag, som er stillet af den kommunistiske Gruppe, og hvori man opfordrer mig til at lade Fortrinsretten til Indkøb af Tekstilvarer for Personer med Indtægt som fastsat for Medlemsskab i statsanerkendte Sygekasser gælde dette Aar ud.

Jeg vil gerne om det Spørgsmaal sige, at den Fortrinsret, der omtales i det stillede Forslag, blev gennemført i Forbindelse med den nye Tekstilationering, som traadte i Kraft for 2 Maaneder siden, den 20. Februar i Aar. Baggrunden for Fortrinsretten er den Tekstilmød, hvori vi befinder os her i Landet. Det er kun en beskedne Ration af Tekstilvarer, som ved den nye Rationeringsordning er afsat til hver Forbruger, men selv denne beskedne Ration kunde man ikke paaregne i Løbet af kort Tid at skaffe Dækning for til hele Befolkningen, og derfor traf jeg den Afgørelse, at der skulde gives en Fortrinsret til de mindrebemidlede, som utvivlsomt — deri er jeg ikke uenig — taget i Gennemsnit er daarligst forsynet med Beklædningsgenstande. Der blev derfor gennemført den Ordning, at Forbrugere over 15 Aar ikke kan købe rationerede Tekstilvarer, medmindre de er i Besiddelse af et særligt Tekstilkort, som kun udleveres til Personer, hvis Indtægt og Formue ligger under visse nærmere fastsatte Beløb, der jo i det væsentligste svarer til Grænsen for Adgang til at blive nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser. Disse Beløb er, som ærede Medlemmer vil vide, forskellige, højest i København, lidt lavere i Provinsbyerne og lavest i Landdistrikterne. Denne Fortrinsret for de mindrebemidlede skulde efter sin Begrundelse være midlertidig og gælde, indtil der i rimeligt Omfang var skaffet Muligheder for at dække de for de paagældende afsatte Rationer.

Mangelen paa Tekstilvarer her i Landet skyldes ikke Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af Tekstilaastoffer — Uld